

یادداشت

بازار ندگی هوشمند و دیپلماسی قدرت

الگوی برای مدیریت تنش ایران و آمریکا در نظم جدید منطقه‌ای

رحمت‌الله درچانی

منطقه غرب آسیا در سال‌های اخیر وارد مرحله‌ای تازه از تحولات ژئوپلیتیکی، امنیتی و اقتصادی شده است؛ مرحله‌ای که دیگر نمی‌توان آن را با الگوهای سنتی دهه‌های گذشته تحلیل کرد. نظم منطقه‌ای که زمانی بر پایه برتری مطلق قدرت‌های فرامنطقه‌ای و وابستگی امنیتی دولت‌های منطقه شکل گرفته بود، اکنون با ظهور بازیگران مستقل، گسترش رقابت‌های چندلایه و تغییر تدریجی موازنه‌های قدرت، وارد دوره‌ای پیچیده‌تر شده است. در چنین فضایی، جمهوری اسلامی توانسته با وجود تحریم‌های گسترده، فشارهای اقتصادی، جنگ روانی و تهدیدهای امنیتی، جایگاه راهبردی خود را حفظ کرده و حتی در برخی حوزه‌ها توسعه دهد. توسعه توان بازدارندگی، گسترش ظرفیت‌های دفاعی بومی، تثبیت عمق راهبردی منطقه‌ای و افزایش نقش ژئوپلیتیکی ایران، موجب شده است این کشور همچنان یکی از بازیگران تعیین‌کننده معادلات غرب آسیا باقی بماند. در مقابل آمریکا در سال‌های گذشته تلاش کرده است از طریق فشار حداکثری، تحریم‌های اقتصادی، ائتلاف‌سازی منطقه‌ای، حضور نظامی و جنگ ترکیبی، موازنه قدرت را به سود خود حفظ کند.
باین حال، واقعیت تحولات منطقه نشان می‌دهد که راهبردهای مبتنی بر فشار یک‌جانبه دیگر همان کارایی گذشته را ندارند. تجربه عراق، افغانستان، سوریه، یمن و حتی بحران‌های انرژی جهانی نشان داده است امنیت منطقه دیگر صرفا از مسیر قدرت نظامی تأمین نمی‌شود و بازیگرانی موفق‌تر خواهند بود که بتوانند میان قدرت سخت، دیپلماسی و مدیریت بحران توازن ایجاد کنند. امروز نه سیاست فشار حداکثری توانسته اهداف اعلامی خود را محقق کند و نه استمرار تنش‌های دائمی موفق به ایجاد امنیت پایدار شده است. نتیجه این وضعیت، شکل‌گیری یک فرسایش هم‌زمان اقتصادی، امنیتی و روانی برای کل منطقه بوده است؛ فرسایشی که می‌تواند در صورت تداوم، احتمال بروز بحران‌های کنترل‌نشده و اشتباهات محاسباتی خطرناک را افزایش دهد. تجربه‌های تاریخی نشان می‌دهد بسیاری از جنگ‌های بزرگ نه از تصمیم قطعی برای آغاز جنگ فرایر، بلکه از مجموعه‌ای از تنش‌های مدیریت‌نشده و واکنش‌های زنجیره‌ای آغاز شده‌اند. در چنین شرایطی، هرگونه بحران می‌تواند به‌سرعت امنیت انرژی جهان، بازارهای مالی، زنجیره تجارت بین‌المللی و اقتصاد جهانی را تحت تأثیر قرار دهد. در این میان، جمهوری اسلامی ایران به دلیل موقعیت ژئوپلیتیکی، نقش کلیدی در امنیت انرژی جهان و ظرفیت‌های بازدارندگی خود، این توانایی را دارد که به‌جای باقی‌ماندن در موضع صرفا واکنشی، ابتکار طراحی یک الگوی جدید برای مدیریت تنش را در دست بگیرد؛ الگویی که نه بر پایه عقب‌نشینی از مؤلفه‌های قدرت، بلکه براساس تبدیل بخشی از ظرفیت‌های راهبردی به ابزار مدیریت هوشمند بحران طراحی شود. هدف چنین رویکردی، کاهش قدرت ایران نیست، بلکه جلوگیری از فرسایش بلندمت، حفظ ابتکار عمل و تثبیت جایگاه راهبردی کشور در نظم آینده منطقه است. یکی از مهم‌ترین درس‌های تحولات سال‌های گذشته آن است که توافقات صرفا سیاسی، بدون ضمانت اجرایی و بدون توازن واقعی منافع، دوام‌یابداری نخواهند داشت. تجربه توافقات پیشین نشان داد هر توافقی که متکی بر اعتماد شکننده سیاسی، وابسته به تغییر دولت‌ها و فاقد سازوکارهای عملیاتی باشد، در بلندمدت با بحران مواجه خواهد شد. به همین دلیل، الگوی جدید باید بر پایه سازوکارهای فنی، مرحله‌بندی‌شده، قابل راستی‌آزمایی و متوازن طراحی شود؛ الگویی که در آن اصل «حفظ زیرساخت قدرت» مینا قرار گیرد، نه حذف ظرفیت‌ها. بر همین اساس، می‌توان راهبرد پیشنهادی را «بازدارندگی هوشمند مبتنی بر قفل امنیتی و کردیدور تنفسی» نامید. در این مدل، جمهوری اسلامی ایران بدون تعطیلی زیرساخت‌های راهبردی و بدون واگذاری حقوق قانونی خود، بخشی از فعالیت‌ها و ظرفیت‌های حساس را در قالب یک سازوکار فنی و مرحله‌ای مدیریت می‌کند. در این چارچوب، تمامی زیرساخت‌های هسته‌ای در داخل کشور حفظ می‌شود، حق غنی‌سازی پابرجا باقی می‌ماند و هیچ انتقال راهبردی از خاک ایران صورت نمی‌گیرد؛ اما بخشی از فعالیت‌ها در قالب نظارت فنی چندلایه، محدود و قابل بازگشت مدیریت می‌شود تا امکان راستی‌آزمایی متقابل نیز فراهم شود. تفاوت اساسی این مدل با الگوهای پیشین، آن است که در اینجا هدف اصلی حفظ ظرفیت راهبردی و تبدیل آن به ابزار مدیریت بحران است، نه حذف مؤلفه‌های قدرتی.
واقع‌جمهوری اسلامی ایران بخشی از توان راهبردی خود را از یک عامل صرفا تنش‌زا به ابزاری برای تثبیت قدرت و جلوگیری از ورود منطقه به بحران‌های غیرقابل کنترل تبدیل می‌کند. این رویکرد همچنین می‌تواند احتمال سویدر داشت‌های امنیتی و اشتباهات محاسباتی را کاهش دهد؛ مسئله‌ای که در شرایط پیچیده کنونی اهمیت زیادی دارد. در کنار این مسئله، یکی از نقاط ضعف تجربه‌های گذشته، وابسته‌شدن منافع اقتصادی کشور به وعده‌های مبهم و غیرقابل تضمین بود. به همین دلیل، در مدل جدید باید به‌جای شعارهای کلی، «کردیورهای اقتصادی مشخص و قابل راستی‌آزمایی» تعریف شود. این کردیورها می‌تواند شامل فروش مرحله‌ای و تضمین‌شده نفت، دسترسی محدود اما واقعی به منابع ارزی، ایجاد مسیرهای بانکی مشخص، تسهیل واردات کالاها‌ی اساسی، تأمین تجهیزات صنعتی و توسعه تجارت منطقه‌ای باشد.
نیز این مدل آن است که منافع اقتصادی کشور از سطح وعده‌های سیاسی خارج شده و وارد چارچوب‌های عملیاتی و قابل سنجش می‌شود. همچنین مرحله‌بندی اقدامات، امکان ارزیابی میزان پایبندی طرف مقابل را فراهم کرده و در صورت بدعهدی احتمالی، امکان بازگشت‌پذیری اقدامات را حفظ می‌کند.

یادداشت کامل را در سایت «شرق» بخوانید

صعود و سقوط استیون میلر

در دسرهای مرد مرموز برای ترامپ

شرق: تنها چند ساعت پیش از آنکه استیون میلر وارد سالن بزرگ مارالاکو شود، او به یک پیروزی

بزرگ دست یافت، هرچند این پیروزی خیلی زود رنگ باخت؛ دفتر کوهای نیروی کار خارجی وزارت کار ایالات متحده اعلام کرد دولت دونالد ترامپ تعداد ویزاهای تأییدشده برای کارگران فصلی را حدود ۵۰ درصد کاهش می‌دهد. میلر از دوران فعالیتش به‌عنوان دستیار سناتور، سال‌ها تلاش کرده بود وابستگی آمریکا به ویزاهایی را که هر سال به صنایع هتلداری، ساخت‌وساز و فضای سبز داده می‌شود، کمتر کند. اتلانتیک در گزارشی نوشت: اما این برنامه ظرف چند هفته فروپاشید. پس از کشته‌شدن دو معترض در مینیاپولیس، ترامپ در اواخر ژانویه و در قالب عقب‌نشینی از سیاست‌های سخت‌گیرانه میلر، کاهش ویزاها را لغو کرد. به گفته دو فرد مطلع از مذاکرات داخلی، میلر در این تصمیم‌گیری دخالتی نداشت. در عوض، ترامپ این تصمیم را همراه با تام هومن (مشهور به تزار مرزی) و چند مقام دیگر، پس از شنیدن نگرانی‌های کارفرمایان صنعت مهمانداری گرفت.

کاهش نفوذ مرد مشکوک

این عقب‌نشینی یکی از نخستین نشانه‌های کاهش نفوذ میلر بود. نشانه‌های دیگری هم به‌دنبال آن آمد. میلر که معاون رئیس دفتر کاخ سفید و مشاور امنیت داخلی بود، معماری اصلی برنامه مهاجرتی دوره دوم ترامپ به حساب می‌آمد. اما تنها چند هفته پس از آغاز سال جدید، ترامپ نیروهای ضربتی سیار گشت مرزی را که میلر از آنها حمایت کرده بود، منحل کرد؛ از کریستی نوم که مجری سیاست‌های تهاجمی او بود فاصله گرفت و کنترل برنامه اخراج مهاجران را دوباره به مقام‌های حرفه‌ای اجرای قانون سپرد. افراد نزدیک به کاخ سفید می‌گویند میلر همچنان یکی از مشاوران اصلی رئیس‌جمهور است، رابطه‌ای منحصربه‌فرد با ترامپ دارد و موقعیتش در خطر نیست. اجرای سخت‌گیرانه قوانین مهاجرتی هنوز هم یکی از محورهای اصلی دولت محسوب می‌شود و قرار است در تبلیغات انتخاباتی میان‌دوره‌ای جمهوری‌خواهان نقشی مهم داشته باشد. به گفته آنان، میلر همیشه خود را کارمندی می‌دانسته که حتی اگر سیاست‌ها تغییر کند، باز هم دیدگاه‌هایش را تابع خواست رئیس‌جمهور می‌کند. استیون چونگ، مدیر ارتباطات کاخ سفید، در بیانیه‌ای گفت: رئیس‌جمهور عاشق قانن استیون است و کارکنان کاخ سفید احترام زیادی برای او قائل‌اند، اما ترامپ که پیش‌تر ششوی کرده بود احساسات واقعی میلر آن‌قدر افراطی است که نباید علنی شود. در هفته‌های اخیر به اطرافیانش گفته که می‌داند میلر گاهی بیش از حد جلو می‌رود. مشاوران گفته‌اند ترامپ بلافاصله پس از دومین قتل در مینیاپولیس، یعنی کشته‌شدن معترضی به نام الکس برتی، فهمید که سیاست‌ها باید تغییر کند و توصیف میلر از برتی به‌عنوان «ترویس‌ت داخلی» را نپذیرفت. حالا پرسش این است که ترامپ تا چه مدت میلر و ایده‌هایش را در فاصله نکه می‌دارد.

عقب‌گرد میلر

عقب‌گرد میلر از این جهت چشمگیر است که صعود او تا این اندازه خیزدکننده بود. شاید از زمان دیک چنی در اوایل دهه ۲۰۰۰، هیچ مقام کاخ سفیدی چنین نفوذ مستقیمی بر سیاست‌های دولت آمریکا و چنین قدرت عملیاتی گسترده‌ای در بخش‌های مختلف حکومت نداشته است. میلر در روزهای نخست دوره دوم ترامپ بر تدوین و انتشار فرمان‌های اجرایی نظارت داشت، در تصمیمات مهم امنیت ملی حضور داشت و موتور محرک قانونی بود که ۱۷۵ میلیارد دلار بودجه برای اجرای سیاست‌های مهاجرتی اختصاص داد؛ بودجه‌ای برای افزایش مأموران اداره مهاجرت و گمرک، ساخت بازداشتگاه‌ها و پروازهای اخراج مهاجران. این میلر بود که هدف سه هزار بازداشت روزانه توسط اداره مهاجرت و گمرک آمریکا را تعیین کرد تا به هدف خود، یعنی اخراج سالانه یک میلیون نفر برسد. او حتی به مأموران دستور داده بود برای بازداشت مهاجران به پارکینگ فروشگاه‌ها برود. زمانی که درگیری‌های خیابانی بر سر این سیاست‌ها آغاز شد، میلر علنا اعلام کرد مأموران فدرال در حین انجام وظیفه مصونیت فدرال دارند. او همچنین در تدوین یادداشت امنیت ملی‌ای نقش داشت که به نیروهای انتظامی توصیه می‌کرد حتی اعتراضات مسالمت‌آمیز ضد اخراج مهاجران یا انتشار اطلاعات شخصی مقام‌های دولتی را نشانه‌هایی از تروریسم داخلی تلقی کنند. اما اکنون سال دوم دولت ترامپ توسط تیم جدیدی در حوزه مهاجرت اداره می‌شود. مارک وین مالدین، سناتور سابق اوکلاهما، در اواخر مارس به‌عنوان وزیر جدید امنیت داخلی منصوب شد تا وزارتخانه را رو بیکردهای سنتی‌تر بازگرداند. مقام‌هایی که در دوران کریستی نوم کنار گذاشته شده بودند، مانند راندی اسکات، رئیس اداره گمرک و حفاظت مرزی، دوباره قدرت گرفتند. برخی مدیران برکنارشده نیز بازگردانده شدند. اندرو بلاک، متحد نزدیک میلر و مشاور ارشد حقوقی اداره گمرک و حفاظت مرزی نیز از سمتش کنار گذاشته شد. در پس همه این تغییرات، بازگشت به شیوه سنتی

گزارش

بن‌بست درخانه‌شماره ۱۰

شرق: نخست‌وزیر بریتانیا در پی شکست سنگین حزب کارگر در انتخابات محلی و شورش بی‌سابقه در کابینه، روز گذشته با فشار مستقیم ششش وزیر ارشد برای کناره‌گیری روبه‌رو شد. او ضمن پذیرش مسئولیت ناکامی‌ها، بر ماندن در قدرت تأکید کرد، درحالی‌که منتقدان از فقدان چشم‌انداز سیاسی و بحران اقتصادی می‌گویند. ششش عضو اصلی کابینه ازجمله وزرای خارجه، دفاع و بهداشت، آماده‌شده‌اند تا خروج استارمر را مطالبه کنند. این بحران در لندن و درست پس از انتخابات محلی هفته گذشته شعله‌ور شد؛ جایی که رأی‌دهندگان بریتانیایی با روی‌گردانی از شعاع‌ها، حزب کارگر را با شکستی تحقیرآمیز روبه‌رو کردند. نخست‌وزیر در نشست یک‌ساعته کابینه در مقر نخست‌وزیری در خانه شماره ۱۰ داونینگ استریت مدعی شد که فرایند قانونی برکناری هنوز آغاز نشده و او قصد عقب‌نشینی ندارد. دولت استارمر که با وعده تغییر روی کار آمد، اکنون در میانه تضادهای درونی و هزینه‌های گزاف اقتصادی گرفتار شده است. هزینه فرصت‌های ازدست‌رفته در اقتصاد بریتانیا و انتصاب جنجالی پیتر مندلسون به‌عنوان سفیر در واشینگتن –با وجود ارتباطات او با پیرونده‌های اخلاقی جفری اِبستین– تردیدهای جدی درباره صلاحیت اخلاقی و سیاسی رهبری استارمر ایجاد کرده است. داده‌های انتخاباتی نشان می‌دهد حزب کارگر تحت فشار است؛ از یک سو جریان‌های مختلف ازجمله حزب «اصلاح بریتانیا» که بر لزوم کنترل مرزها تأکید دارد. حدود ۷۰ نماینده مجلس، یعنی نزدیک به یک پنجم فراکسیون حزب کارگر، خواهان تعیین جدول زمانی برای رفتن استارمر هستند. این گسست سیاسی، ثبات امنیتی و اقتصادی لندن را در آستانه انتخابات سراسری آتی با تهدیدی جدی روبه‌رو کرده و نشان از پایان دوران تسلط سنتی احزاب بزرگ دارد.

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران (مناقصه شماره AA/۱۷/۱۴۰۴)	
به شماره سامانه ستاد ۰۰۱۲۰۰۰۹۱۶۴۵۰۰۰۰۲۰۰۵	شرکت ملی نفت ایران
تجدید مناقصه	شرکت پایانه های نفتی ایران
نوبت اول	
موضوع: خرید ۱۴۵ دستگاه چاپگر	
شرکت پایانه‌های نفتی ایران (سهامی خاص) در نظر دارد انجام خدمات موضوع فوق را با در نظر گرفتن شرایط کلی مشروحه زیر و از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)، به صورت فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران واجد شرایط واگذار نماید.	
(الف) کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا تهیه فهرست مناقصه گران دارای صلاحیت، ارایه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند. خاطر‌نشان می‌سازد به موجب بخشنامه وزارت صمت، امکان ثبت نام بر خط رایگان در این سامانه جهت کلیه مناقصه گران فراهم می‌باشد.	
شماره تماس سامانه ستاد در تهران جهت انجام مراحل عضویت در سامانه ۰۲۱۱۴۵۶ می‌باشد. اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام در سایر استان ها، در سایت سامانه (WWW.SETADIRAN.IR) بخش "ثبت نام/ پروفایل تأمین کننده/ مناقصه گر" موجود است.	
(ب) شرح کالا: خرید ۱۴۵ دستگاه چاپگر مطابق با مشخصات اعلام شده و اسناد مناقصه به صورت دو مرحله ای	
(ج) محل و مدت زمان تأمین کالا: زمان تأمین کالا (از آغاز قرارداد تا تحویل کالا) ۶ ماه و محل تحویل کالا (تهران) می‌باشد.	
(د) برآورد مناقصه گزار: ۲۶٫۰۹۹۵٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال (هفتاد و شش میلیارد و نصد و دو و پنج میلیون ریال)	
(هـ) معیارهای ارزیابی کیفی مناقصه گران با لحاظ آخرین ویرایش ابلاغی طی تصویب نامه شماره ۹۳۸۷۲/ت ۵۷۲۶۰ مورخ ۱۴۰۰/۸/۲۴ هیات محترم وزیران هیات محترم وزیران به شرح جدول ذیل می‌باشد:	
کلیه مناقصه گران مکلفند آگهی حاضر و جداول مرتبط با ارزیابی ساده که در سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) و سایت شرکت پایانه های نفتی ایران به نشانی WWW.IOTCO.IR موجود می‌باشد را از سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) دریافت و ضمن تکمیل، مهر و امضای آن‌ها (با در نظر گرفتن توضیحات بند ح آگهی حاضر) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد و مدارک ذکر شده در این آگهی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) تغذیه نمایند.	
۱- توان مالی: ۳۰ امتیاز (حسب ماده ۲۵ن آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۴- استانداردهای تولید: ۱۵ امتیاز
۲- ارزیابی مشتریان قبلی و حسن شهرت: ۱۵ امتیاز (حسب ماده ۲۶ آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات)	۵- داشتن تجربه و دانش در زمینه مورد نظر: ۱۵ امتیاز
۳- تضمین کیفیت خدمات و محصولات: ۱۰ امتیاز	۶- حسن سابقه: ۱۵ امتیاز

تذکر ۱: حداقل امتیاز کیفی قابل قبول برابر با ۶۰ می‌باشد.

تذکر ۲: به منظور بررسی معیار تجربه جهت معادل سازی مبالغ قراردادی، با استفاده از نرخ تورم اعلامی از مراجع قانونی، مبالغ قراردادی به روزرسانی گردیده و ملاک سنجش قرار خواهد گرفت.

(و) شرایط مناقصه گران متقاضی:

- داشتن تجربه در انجام خدمات مورد نیاز، داشتن تجهیزات، امکانات، تخصص لازم، توانایی فنی و مالی انجام کار مطابق با استانداردهای رایج صنعت نفت.
- توانایی ارایه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۳/۸۲۹/۷۵۰/۰۰۰ ریال (سه میلیارد و هشتصد و چهل و نه میلیون و هفتصد و پنجاه هزار ریال) حسب آیین نامه شماره ۲۰۱۲۳۴/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات محترم وزیران و همچنین تضمین انجام تعهدات در صورت برگزاری مناقصات. در ضمن تضمین صادره می‌بایست مطابق فرمت‌های نمونه پیوست آیین‌نامه مذکور ارایه گردد؛ لذا این شرکت از پذیرش تضامینی که فاقد شرایط فوق باشد، معذور بوده و هیچ گونه مسئولیت و تعهدی در این خصوص نخواهد داشت. همچنین از هر صورت وضعیت مناقصه گر برنده، ده درصد تحت عنوان تضمین حسن انجام کار کسر می‌گردد.
- داشتن سابقه کار مفید و مرتبط با خدمات مورد نظر
- داشتن نیروهای متخصص در حوزه های فنی، اجرایی، برنامه ریزی، اداری، مدیریتی و همچنین تجهیزات مناسب مطابق با استانداردهای رایج در صنعت نفت.
- دارا بودن شخصیت حقوقی
- ارایه شناسه ملی حسب ماده ۱۶ آیین نامه اختصاص شناسه ملی به کلیه اشخاص حقوقی ایرانی
- ارایه تصویر مصدق کد اقتصادی شرکت و کد ملی صاحبان مجاز امضاء
- ارایه صورتهای مالی حسابرسی شده توسط سازمان حسابرسی با اعضای جامعه حسابداران رسمی
- دارا بودن گواهینامه با رتبه حداقل ۴ در رسته سخت افزاران(رشته تولید و ارایه قطعات و ملزومات با رسته تولید و ارایه رایانه های غیر Main Frame)، از شورای عالی انفورماتیک کشور
- دارا بودن مجوز تأیید صلاحیت از سازمان حراست صنعت نفت یا دارا بودن گواهینامه (مجوز) مرکز افتا
- دارا بودن حداقل ۱۰ سال سابقه فعالیت در زمینه فروش ماشین های اداری یا تجهیزات سخت افزاری
- مدت اعتبار پیشنهاد: مدت اعتبار پیشنهاد مالی از تاریخ ارایه پیشنهاد به مدت ۹۰ روز می‌باشد.**
- زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی:**

۱- با عنایت به ابلاغیه شماره ۱۱۲۴۰۹۳۵/ت مورخ ۱۲۹۹/۰۵/۱۱ دبیر محترم کارگروه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) و تأکید مؤکد بر الزام بازگویی امضای الکترونیکی اسناد و جداول ارزیابی کیفی و پاکت های (ب) و (ج) و عدم پذیرش نسخ فیزیکی و اسناد فاقد امضای الکترونیکی (دارای مهرگرم)، کلیه مناقصه گران موظف می‌باشند تمامی اسنادو جداول ارزیابی کیفی و پاکت های (ب) و (ج) را با امضاء الکترونیکی به همراه کپی ضمانتنامه شرکت در فرآیند ارجاع کار، در موعد مقرر در اسناد مناقصه، از طریق سیستم سامانه ستاد بازگاری نمایند. در غیر اینصورت مناقصه گزار از پذیرش نسخه فیزیکی اسناد پیش گفته (به جز اصل ضمانتنامه) معذور خواهد بود.

۲- کلیه مناقصه گران واجد شرایط می‌توانند به مدت ۷ روز از زمان درج آگهی نوبت دوم نسبت به دریافت اسناد و معیارها و جداول ارزیابی کیفی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) اقدام و حداکثر ظرف مهلت ۱۴ روز پس از انقضای مهلت دریافت اسناد، ضمن تکمیل، مهر و امضای آنها (با رعایت مفاد بند فوق) و الصاق مستندات مربوطه به همراه سایر اسناد، مدارک و گواهینامه های ذکر شده در آگهی، نسبت به تغذیه اسناد پیش گفته در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نمایند. همچنین مناقصه گران می‌توانند جهت رؤیت آگهی به سایت‌های **WWW.IOTCO.IR**، **WWW.SHANA.IR**، **HTTP://IETS.MPORG.IR** مراجعه نمایند.

تذکر: مناقصه گزار در قبول یا رد مدارک مناقصه گران در تمام مراحل مطابق با قانون برگزاری مناقصات و آیین نامه های اجرایی آن مختار خواهد بود.

شناسه آگهی ۲۱۷۵۷۰۹ روابط عمومی